המשגי"ח

שיחות, דרשות ומאמרים למגידי שיעור ולכל דורש ברבים

לאורו ולזכרו של מרן קדוש ישראל ותפארתו שר התורה זיע"א

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

גליון מס' 260

שבת פרשת וישלח תשפ"ז

ד"ת מוקדשים לעילוי נשמת מו"א ר' יפת בן יצחק ז"ל הכ"מ.

פְּנִינִים מִשֻּׁלְחָן מְלָכִים

"וְיֵאָבֵק אִישׁ עַמּוֹ" (לֵב כֹּה)

הִנֵּה כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל עוֹמֵד בְּכָל עֵת וְשָׁעָה בְּ'קִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה' בֵּין הָאָדָם לְיִצְרוֹ... וְלֹא יֹאמַר מָה לִי וּלְנִסְיוֹנוֹת אֵלּוּ – לֹא הֵן וְלֹא שְׂכָרָן, כִּי נוֹפֵל אָנֹכִי בְּכָל עֵת, כִּי עִקַּר נַחַת רוּחַ שֶׁיֵּשׁ לַבּוֹרֵא יתב"ש מֵאִתּוֹ, הוּא מֵעֶצֶם הֱיוֹתוֹ בְּמַצְּבֵי נִסָּיוֹן בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּבְכָל הִתְאַפְּקוּת וְהִתְאַבְּקוּת עִם הַיֵּצֶר הוּא מַעֲלֶה בָּזֶה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה'. וּכְבָר אָמְרוּ צַדִּיקִים עַל דִּבְרֵי הַגְּמָרָא (חֻלִּין צֵא.) בַּפָּסוּק וְיֵאָבֵק אִישׁ עַמּוֹ' (שָׁרוּ שֶׁל עֵשָׂו עִם יַעֲקֹב אָבִינוּ), אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי מְלַמֵּד שֶׁהֶעֱלוּ אֲבַק מַרְגְּלוֹתָם עַד כִּסֵּא הַכָּבוֹד', שֶׁנָּחַת רוּחַ בָּאָה עַד כִּסֵּא הַכָּבוֹד בְּעֶצֶם הֵאָבְקוּ עִם הַיֵּצֶר .

מַעֲשֶׂה נוֹרָא סִפֵּר אֶחָד הַמּוֹהֲלִים כָּאן בארה"ק, שֶׁלִּפְנֵי כִּשְׁלוֹשִׁים שָׁנָה נִקְרָא לַעֲרֹךְ בְּרִית בְּרוּסְיָה הָרְחוֹקָה, בֵּין צִפָּרְנֵי הָרְשָׁעִים. בְּהַגִּיעוֹ לַבַּיִת הָרַךְ הַנּוֹלָד לֹא רָאָה לְפָנָיו שׁוּם תִּינוֹק בֶּן שְׁמוֹנַת יָמִים. אָמַר לָהֶם הַמּוֹהֵל : מִילָה הִיא וְלַתִּינוֹק אֲנִי צָרִיךְ, הֵיכָן הַתִּינוֹק? הֶרְאוּ לוֹ הַהוֹרִים יֶלֶד בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁעֲדַיִן לֹא נִמּוֹל, כִּי עַד עַתָּה פָּחֲדוּ מֵהָרְשָׁעִים, אַךְ עַתָּה הִגִּיעָה הָעֵת לְמוּלוֹ . הַמּוֹהֵל נִבְהַל לִרְאוֹת שֶׁ"הֶחָתָן דָּמִים לַמּוּלוֹת" אֵינוֹ אֶלָּא יֶלֶד בֶּן שֶׁבַע. פָּנָה וְהִסְבִּיר לוֹ שֶׁהַמִּלָּה כְּרוּכָה בְּיִסּוּרִים שֶׁל מַמָּשׁ, אַךְ הַיֶּלֶד לֹא נִבְהַל כְּלָל וְאָמַר: הוֹרַי כְּבָר הֵכִינוּ לִי שֻׁלְחָן מְיֻחָד הַמְּסֻבָּב בַּחֲבָלִים, כְּעֵין עֲקִידָה, וְכָךְ לֹא אָזוּז וְלֹא אָנוּעַ אֲפִלּוּ בְּרֹב כְּאֵבִים. וְכָךְ נֶעֶרְכָה הַבְּרִית מִילָה . תֵּכֶף לְאַחַר הַמִּלָּה נִגְּשָׁה הָאֵם אֶל בְּנָהּ וּנְשָׁקָהוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה, וּלְאַחַר מִכֵּן נָפְלָה מִתְעַלֶּפֶת. מִשֶּׁנִּתְעוֹרְרָה מֵעֶלְפוֹנָהּ נִגַּשׁ אֵלֶיהָ הַמּוֹהֵל וְשָׁאַל עַל מָה הַסַּעַר הַגָּדוֹל. עָנְתָה הָאֵם בִּגְבוּרָה: מִיּוֹם שֶׁנּוֹלַד קִבַּלְתִּי עַל עַצְמִי שֶׁלֹּא אֲנַשֵּׁק לִבְנִי עַד שֶׁיִּכָּנֵס בִּכְלַל הַיְּהוּדִים לִהְיוֹת נִמּוֹל. עַל כֵּן, כָּעֵת כְּשֶׁנִּשַּׁקְתִּי אוֹתוֹ לָרִאשׁוֹנָה, גָּבְרוּ עֲלֵי רִגְשׁוֹת הַלֵּב וְלֹא יָכֹלְתִּי לַעֲמֹד בְּעַצְמִי עַד שֶׁנָּפַלְתִּי מִתְעַלֶּפֶת . לְדִידָן יֵאָמֵר: לֹא בְּהִתְאַפְּקוּת מִנְּשִׁיקָה לָבָן בְּעַרְבוֹת רוּסְיָה קָא עַסְקִינָן, אֶלָּא שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּדִלְיָהּ - יֶאֱזֹר עֹז וְיִתְאַפֵּק מִן הַדְּבָרִים שֶׁנַּפְשׁוֹ מִתְאַוָּה לָהֶם, זֶה בְּכָךְ וָזֶה בְּכָךְ, וְיַעֲצֹר בְּעַצְמוֹ לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ .

(בְּאֵר הַפָּרָשָׁה)

עניין של חינוך

מצוות השמחה

אוֹמֵר רַבֵּנוּ הַ'חֲזוֹן אִישׁ': "וְעִקַּר הָעֲבוֹדָה הִיא בְּשִׂמְחָה, כִּי בֶּאֱמֶת אֵין כָּל עֶצֶב בָּעוֹלָם לְמִי שֶׁמַּכִּיר אוֹר הָאוֹרוֹת שֶׁל הָאֱמֶת". (אִגְּרוֹת חזו"א חֵלֶק א' אִגֶּרֶת ל"ו)

עִקַּר הָעֲבוֹדָה שֶׁצָּרִיךְ הַיְּהוּדִי לְהִשְׁתַּדֵּל – לִשְׂמֹחַ כָּל הַזְּמַן, גַּם שֶׁהוּא נוֹפֵל, כִּי שִׂמְחָה מַרְאָה שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל אֶת רְצוֹן ה'. לָכֵן, גַּם שֶׁאֲנִי עוֹבֵר הִתְמוֹדְדוּת לֹא קַלָּה בַּחַיִּים – אֲנִי מַרְאֶה לְךָ שֶׁאֲנִי מַאֲמִין בְּךָ שֶׁאַתָּה שָׁם. וְגַם אִם אֲנִי נוֹפֵל בְּרוּחָנִיּוּת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי יָכוֹל לָקוּם וָהּ' מְחַכֶּה לְכָךְ, אַךְ הַיֵּצֶר זוֹמֵם לְיָאֵשׁ וּלְהַעֲצִיב אוֹתִי!.

אוֹמֵר הָאַדְמוֹר מִסְּלוֹנִים: "וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל אֱמֶת אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֹפֶן שֶׁיִּתְגַּלּוּ בְּלֵב עֶצֶב" – אִם אַתָּה עָצוּב, כָּל מָה שֶׁאַתָּה חוֹשֵׁב הוּא שֶׁקֶר וְהֵפֶךְ רְצוֹן ה'. אֵין הַצְלָחָה בִּזְמַן שֶׁל עֶצֶב. "וְצָרִיךְ הָאָדָם לְשַׂמֵּחַ עַצְמוֹ כָּל עִקָּר".

בברכת שבת שלום מערכת לב ארי

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד וזהבה הי"ו

מערכת שיעורי לב ארי – שיעורים שבועיים לאור הפרשה מפי הרב אריה יוסף שליט"א

מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה...

'הוא חי'\ סִפּוּר עַל מרן כ"ק האדמו"ר רבי אברהם אביחצירא בבא הנא זצ"ל זיע"א. (מלוקט בשינוי לשון קלים מתוך 'פניני הצדיקים')

רַבֵּנוּ הַ'בַּבָּא הַנָּא', הָיָה גָּדוֹל בַּתּוֹרָה וּבְיִרְאָה, וּמֻפְלָג בַּחֲסִידוּת וּקְדוּשָׁה, כַּאֲבוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וְכָל צַדִּיקֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ. בִּרְכוֹתָיו עָשׂוּ פֵּרוֹת, וְגַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוֹפִיעָה בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ. בְּחֹדֶשׁ טֵבֵת הַ'תשכ"ח, צוֹלֶלֶת 'דֶּקֶר' נֶעֱלְמָה בְּעֵת שֶׁהִפְלִיגָה בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה מֵאַנְגְּלִיָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַקֶּשֶׁר אִתָּהּ נִתַּק וְלַמְּרוֹת הַחִפּוּשִׂים הָרַבִּים שֶׁנַּעֲשׂוּ כְּדֵי לְמְצֹא אוֹתָהּ, לֹא נִמְצָא דָּבָר. שִׁשִּׁים וְתִשְׁעָה מֵאַנְשֵׁי הַבִּטָּחוֹן וְאַנְשֵׁי צֶוֶת שֶׁשָּׁהוּ בְּתוֹכָהּ, הֻכְרְזוּ כַּחֲלָלִים, וּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם יָשְׁבוּ עֲלֵיהֶם 'שִׁבְעָה'. מִשְׁפָּחָה אַחַת, שֶׁבְּנָם נִמְנָה עַל צֶוֶת הַצּוֹלֶלֶת וְגַם שָׁלַח לְמִשְׁפַּחְתּוֹ תְּמוּנָה שֶׁבָּהּ נִרְאָה עִם חֲבֵרָיו לִפְנֵי כְּנִיסָתָם לַצּוֹלֶלֶת, סֵרְבוּ לְקַבֵּל אֶת דְּבַר מוֹתוֹ. הוֹרָיו בָּאוּ לְרַבֵּנוּ וְתָנוּ בְּפָנָיו אֶת צַעֲרָם הַגָּדוֹל. רַבֵּנוּ הֶאֱזִין לָהֶם, וּלְבַסּוֹף אָמַר לָהֶם כִּי בְּנָם בַּחַיִּים. "אַל תִּתְאַבְּלוּ עָלָיו", רַבֵּנוּ אָמַר לְהוֹרָיו, "הוּא חַי וְעַד יָשׁוּב לַבַּיִת". הַהוֹרִים הַמְּפֻתָּעִים הִתְעוֹדְדוּ מִדִּבְרֵי רַבֵּנוּ וְשָׁבוּ לְבֵיתָם, אֲבָל רוּחָם סְעָרָה בְּקִרְבָּם וְהַטַּלְטָלָה בֵּין אֱמוּנַת חֲכָמִים לְבֵין דִּוּוּחֵי הַתִּקְשֹׁרֶת וְהַלַּחַץ הַחֶבְרָתִי. "כֻּלָּם יוֹשְׁבִים שִׁבְעָה, צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַצַּעַר, וְלַחֲלֹק לָבָן אֶת כְּבוֹדוֹ הָרָאוּי לוֹ", אָמְרוּ לָהֶם. מִשֶּׁכָּךְ, פָּנוּ שׁוּב לְרַבֵּנוּ וְסִפְּרוּ לוֹ שֶׁכָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת מִתְאַבְּלוֹת, וְשֶׁלְּפִי הַיָּדוּעַ אֵין שׁוּם נִצּוֹלִים מֵהַצּוֹלֶלֶת, אֲבָל רַבֵּנוּ בְּשֶׁלּוֹ: "אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי בִּנְכֶם חַי וְקַיָּם, לָמָּה לְהִתְאַבֵּל עָלָיו, בְּתוֹךְ זְמַן קָצָר יָשׁוּב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם". כַּעֲבֹר שִׁלּוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת "בָּא הֶהָרוֹג בְּרַגְלָיו". הוּא סִפֵּר לְהוֹרָיו הַמִּשְׁתָּאִים, כִּי בָּרֶגַע הָאַחֲרוֹן הִשְׁתַּנּוּ הַתְּכְנִיּוֹת וְהוּא לֹא נִכְנַס עִם חֲבֵרָיו לַצּוֹלֶלֶת. (מְעֻבָּד מִתּוֹךְ 'תּוֹלְדוֹת אַבְרָהָם')

הילולא דצדיקיא

הילולת מרן כ"ק האדמו"ר רבי אברהם אביחצירא 'בבא הנא' זצ"ל זיע"א

(כב' כסליו תשל"ד)

הצדיק הרב אברהם אביחצירא המכונה 'בבא הנא' זצ"ל- נולד בשנת ה'תרע"ה במרוקו בעיר ריסאני לאביו: הצדיק הרב יצחק (ה'בבא חאקי'). ולאמו: מרת ללה אסתר (אחיינית בעלה, בתו הבכורה של אחיו הרב דוד אביחצירא 'עטרת ראשנו').. הסנדק שלו היה סבו עטרת ראשינו הרב דוד אבוחצירא. כבר בצעירותו למד אצל סבו רבי דוד בבית הכנסת ובבית המדרש ונקשר בו מאוד. הבבא סאלי התבטא על כך פעם: "רבי אברהם היה ממש זיו איקונין של סבו הגדול עט"ר רבי דוד, שהיה דומה לו מאוד בתואר פניו ובקומתו, בצלמו כדמותו". במשך שנים למד חברותא עם גיסו ובן דודו רבי מאיר אבוחצירא בישיבה בבודניב, ואחר כך בישיבה בארפוד. ב-ה' תמוז ה'תר"צ כשהיה כבן 15 , נשא לאשה את בתו הגדולה של ה'בבא סאלי', שהייתה אז כבת עשר שנים. החתונה התקיימה בעיר בודניב שבמחוז תאפילאלת. בשנת ה'תש"ט כשהיה כבן 11 עלה עם אביו ובני משפחתו לארץ ישראל והם גרו ביבנה. באותה תקופה היתה עיירה. רבינו התחיל לכהן כרב המקום כעשרים שנה. ביתו היה פתוח לרווחה, וכל נזקק באשר הוא זכה למלוא העזרה, ללא כל משוא פנים והבחנה בין גדול לקטן. בעל רוח-הקודש. גאון בתורה. ענוותן מופלא. התבטל בפני כל אדם. יראת ה' היא אוצרו. עסיק באורייתא תדיר. בשנת ה'תשכ"ד עלה שוב ה'בבא סאלי' לארץ ישראל כדי להשתקע וקבע את מושבו בבית חתנו רבי אברהם. הוא התבטא על חתנו כי היה "צדיק נסתר". במשך מספר שנים גר בבית רבינו (חתנו), שדאג לכל מחסוריו. לאחר מספר שנים עבר לגור בדרום הארץ, באשקלון ומשם לנתיבות. גם כשעלה רבי מאיר ארצה, הוא גר בבית רבינו במשך כמה חודשים. לאחר פטירת אביו, ב-כ"ה אדר ב' ה'תש"ל בתאונת דרכים קטלנית, נענה להפצרות הרבות שישב על כסאו של אביו וימלא את מקומו שכן כך היה רצון אביו, ואכן רבינו עבר לגור בעיר רמלה, והתחיל לכהן שם כרב העיר תחתיו. ברבנות ביבנה החליף אותו הרב יוסף אבוחצירא. בשנתו האחרונה התייסר יסורים קשים, שאת כולם קיבל באהבה. רבנו נלב"ע ב-כ"ב כסליו ה'תשל"ד. רבנו חי ופעל כ-58 שנים. ציונו בבית-העלמין הישן ברמלה. לאחר פטירתו התמנה אחיו, הרב יחיאל אבוחצירא, לרבה של רמלה.

ת.נ.צ.ב.ה. וּזְכוּתוֹ תָּגֵן עָלֵינוּ אָמֵן!.

"וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב" (לד, כח)

כָּתַב רָשִׁ"י (מהמד"ר): "בָּנָיו הָיוּ ואעפי"כ נָהֲגוּ עַצְמָן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי כִּשְׁאָר אֲנָשִׁים שֶׁאֵינָם בָּנָיו, שֶׁלֹּא נָטְלוּ עֵצָה מִמֶּנּוּ". עכ"ל.

וּמִסְתַּבֵּר שֶׁהָיָה עֲלֵיהֶם לִטֹּל עֵצָה מִיַּעֲקֹב לֹא רַק מֵחֲמַת שֶׁהוּא אֲבִיהֶם, אֶלָּא גַּם מִצַּד הֱיוֹתוֹ זָקֵן שֶׁקָּנָה חָכְמָה, כִּדְבְרֵי חָז"ל (במד"ר שְׁמוֹת-ג): לְעוֹלָם זְקֵנִים מַעֲמִידִין אֶת יִשְׂרָאֵל. אֵימָתַי יִשְׂרָאֵל עָמְדִין? כְּשֶׁיֵּשׁ לָהֶם זְקֵנִים שֶׁכָּל מִי שֶׁנּוֹטֵל עֵצָה מִן הַזְּקֵנִים אֵינוֹ נִכְשָׁל". וְאָמְרוּ חָז"ל (קִדּוּשִׁין לֵב:) אֵין זָקֵן אֶלָּא מִי שֶׁקָּנָה חָכְמָה.

מַעֲשֶׂה בְּיֶלֶד שֶׁנִּתְקַע מַסְמֵר חָלוּד עָמֹק בְּיָדוֹ וְהֻבְהַל לְבֵית הַחוֹלִים "הַדַּסָּה" בִּירוּשָׁלַיִם. שָׁם טִפְּלוּ בְּפֶצַע וְהִזְרִיקוּ לוֹ זְרִיקַת טֶטָנוּס לִמְנִיעַת זִהוּמִים וְהַרְעָלָה חָלִילָה בְּדָמוֹ. כְּשֶׁחָלְפוּ שְׁלוֹשָׁה יָמִים, לְפֶתַע הִתְנַפְּחָה יָדוֹ בְּאֹפֶן מַבְהִיל, וְהָרוֹפְאִים שֶׁבְּדָקוּהוּ אִבְחֲנוּ שֶׁלָּקָה בְּהַרְעָלַת דָּם קָשָׁה, רח"ל. הֵם הֶעֱרִיכוּ שֶׁאֵין מָנוֹס מִלְּקַטֵּעַ אֶת הַיָּד הַנְּגוּעָה, אַחֶרֶת תִּתְפַּשֵּׁט הַהַרְעָלָה בְּכָל הַגּוּף. הַמְּנַתֵּחַ הַמְּפֻרְסָם ד"ר נַחוּם קוּק הוּא שֶׁהָיָה אָמוּר לְבַצֵּעַ אֶת קְטִיעַת הַיָּד. בַּצַּר לוֹ בִּקֵּשׁ אָבִיו שֶׁל הַיֶּלֶד לְהַמְתִּין, וּמִהֵר לְהַכְנֵס **<u>לְבֵית כ"ק הָאַדְמוֹ"ר מִקְלוֹיְזֶנְבּוּרג זצ"ל</u>** וְתִנָּה בְּפָנָיו אֶת צָרָתוֹ, כְּשֶׁדְּמָעוֹת עַל לֶחְיוֹ. וַיְהִי כְּשָׁמוֹעַ הָאַדְמוֹ"ר אֶת דִּבְרֵי הָרוֹפְאִים, נִזְדַּעֵק וְאָמַר: "הֵיתָכֵן! גַּזְלָנִים! לִקְטֹעַ אֶת יָדוֹ שֶׁל יֶלֶד רַךְ?!" הוּא הוֹרָה בִּנְחִישׁוּת לָאָב לוֹמַר לָרוֹפֵא כִּי בְּטֶרֶם יִגַּשׁ לְקַטֵּעַ בְּיָדוֹ אֶת אִזְמֵל הַנִּתּוּחִים, יֵשֵׁב נָא וְיִבְדֹּק מֵחָדָשׁ אֶת מַצַּב הַיָּד הַמֻּרְעֶלֶת. עָשָׂה הָאָב כָּל אֲשֶׁר נִצְטַוָּה. וְכַאֲשֶׁר בָּדַק ד"ר נַחוּם קוּק אֶת הַיֶּלֶד פַּעַם נוֹסֶפֶת, נִכְּרוּ עַל פָּנָיו סִימָנֵי הַפְתָּעָה וּפְלִיאָה. בְּטִפְחוֹ עַל שֶׁכֶם הַיֶּלֶד קָרָא אֵלָיו בְּחִיּוּךְ: "קוּם וּבָרַח לְךָ מִפֹּה!" שֶׁכֵּן קָרָה נֵס וְהַכֹּל הִשְׁתַּנָּה. לֹא הָיָה עוֹד כָּל צֹרֶךְ לִקְטֹעַ אֶת הַיָּד. (לַפִּיד הָאֵשׁ)

מַעֲשֶׂה בְּאַבְרֵךְ שֶׁנּוֹלַד לוֹ בֵּן. כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַמּוֹהֵל לִבְדֹּק אֶת הַתִּינוֹק בַּלַּיְלָה שֶׁלִּפְנֵי הַבְּרִית, הִבְחִין שֶׁמַּשֶּׁהוּ אֵינוֹ כַּשּׁוּרָה. הוּא שָׁלַח אֶת הַתִּינוֹק מִיָּד לְבֵית הַחוֹלִים, שָׁם הִתְבָּרֵר לְאַחַר בְּדִיקוֹת כִּי יֵשׁ לוֹ בְּעָיָה חֲמוּרָה בַּלֵּב, רח"ל. הָרוֹפֵא טָעַן שֶׁבָּאָרֶץ לֹא טִפְּלוּ מֵעוֹלָם בְּמִקְרֶה כָּזֶה וּבְגִיל כֹּה צָעִיר, וְרַק בְּבוֹסְטוֹן שֶׁבְּאַרְצוֹת הַבְּרִית קַיָּם בֵּית חוֹלִים עִם מֻמְחִים בְּתְחוּם ז ה, אוּלָם לְדַעְתּוֹ הַתִּינוֹק לֹא יִשְׂרֹד אֶת טוּרְחַ הַדֶּרֶךְ, וַחֲבָל עַל הַנְּסִיעָה. נָסַע הָאַבְרֵךְ לְבֵיתוֹ שֶׁל **<u>מרן הגראי"ל שְׁטֵינְמָן זצ"ל</u>** וְהִצִּיג לְפָנָיו אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה. הָרַב שְׁטֵינְמָן הוֹרָה לוֹ שֶׁעָלָיו לִנְסֹעַ, וְנָתַן לוֹ אֶת בִּרְכַּת הַדֶּרֶךְ. פָּנָה הָאַבְרֵךְ לָעַסְקָנִים בְּתְחוּם הָרְפוּאָה שֶׁיְּסַיְּעוּ לוֹ בְּסִדּוּר הַנְּסִיעָה, אַךְ גַּם הֵם, לְאַחַר שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת פְּרָטֵי הַמִּקְרֶה, טָעֲנוּ שֶׁהַדֶּרֶךְ בְּסַכָּנַת מָוֶת עֲבוּר הַתִּינוֹק. חָזְרוּ הֵם עִם הָאָב לְבֵיתוֹ שֶׁל הָרַב שְׁטֵינְמָן לְהַשְׁמִיעַ אֶת חַוַּת דַּעְתָּם. אָמַר לָהֶם הָרַב שְׁטֵינְמָן: מֵאַחַר שֶׁהָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁהַמִּקְרֶה נָדִיר בְּיוֹתֵר, וְאֵין לָהֶם דֵּעָה בְּרוּרָה בָּזֶה, וּמִמֵּילָא אֵין חֲזָקָה שֶׁבְּמַצָּב כָּזֶה הַתִּינוֹק יָמוּת - לָכֵן יֵשׁ חוֹבַת הִשְׁתַּדְּלוּת לִנְסֹעַ לְחו"ל. וְאָכֵן כָּךְ עָשׂוּ. נָסְעוּ לְבוֹסְטוֹן, וְשָׁם עָבַר הַתִּינוֹק נִתּוּחַ שֶׁהֶכְתִּר בְּהַצְלָחָה, ב"ה. לְאַחַר שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים חָזְרוּ לָאָרֶץ וּבָאוּ בְּשִׂמְחָה לְבַשֵּׂר לָרַב שְׁטֵינְמָן עַל הַהַצְלָחָה. בִּקֵּשׁ הָאָב מֵהָרַב לְהְיוֹת הַסַּנְדָּק לַתִּינוֹק שֶׁנִּצַּל עַל יְדֵי עֲצָתוֹ וּבִרְכָתוֹ. אָמַר הָרַב שְׁטֵינְמָן לָאָב: הֲרֵי בָּאתֶם אֵלַי אָז בַּלַּיְלָה שֶׁלִּפְנֵי הַבְּרִית, וא"כ וַדַּאי כְּבַדְתֶּם אֶת אֶחָד הַסָּבִים לִהְיוֹת סַנְדָּק, וְהוּא יוֹשֵׁב וּמַמְתִּין שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים בְּכְלִיוֹן עֵינַיִם לִבְרִיאוּת הַתִּינוֹק וְלִזְכּוֹת לִהְיוֹת סַנְדָּק בְּמִלָּתוֹ. הַאִם כָּעֵת אָבוֹא אֲנִי וְאֶקַּח זֹאת מִמֶּנּוּ? ... (כְּאֵיל תַּעֲרֹג)

ד"ת מוקדשים לעילוי נשמת מו"א ר' יפת בן יצחק ז"ל הכ"מ.